

ΤΙΜΗ ΕΥΝΟΜΗΣ ΠΡΟΔΗΛΩΣΕΩΣ

Ετήσια ἐν Κύπρῳ Σελήνια..... 8
 Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ 10

Πᾶσι αἰτήσις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν
 ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσι ἀποδείξει πληρω-
 μῆς δέον νὰ φέρη τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ

NEON ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἑκδότης
 ΚΑΒΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

ΕΙΣΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἀρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ

«Νέου Ἐθνικοῦ» καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώ-
 μας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΠΟ ΚΑΚΟΥ ΕΙΣ ΧΕΙΡΟΝΑ.

Ἐπὶ τέλους ἡ Σριγὴ ὠμίλησε καὶ ἐγένετο ἐπισήμως γνωστὸν, ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Κύπρον. Θὰ ᾔτο πολὺ ἐπιθυμητὸν, ἐάν ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐγνωστοποιεῖ ἐπίσης τί σκοπεῖ νὰ πράξῃ ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ εὐεστῶς τῆς νήσου ἡμῶν, διότι δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ ἀναπέταννύη τὴν σημαίαν αὐτῆς ἐπὶ τινος τόπου, μετὰ τινὰ ἔτη οἱ κάτοικοι νὰ βλέπωσιν ὅτι τὰ πάντα ρέπουσι πρὸς ὀλεθρον αὐτῶν καὶ ὅτι οὐδεμία φροντίς πράγματι λαμβάνεται ὑπὲρ βελτιώσεως τῆς ἀθλήας αὐτῶν καταστάσεως. Γινώσκει καλῶς ἡ Κυβέρνησις ἡ ἀγγλικὴ τὰ αἷτια, δι' ἃ ἡ νήσος ἡμῶν οὐδεμίαν ἢ ἐλαχίστην ἐπετέλεσε πραγματικὴν πρόοδον ὑπὸ τὴν αἰγίδα αὐτῆς καὶ ταῦτα εἶνε δύο: ὁ πρὸς τὴν Τουρκίαν φόρος καὶ ἡ πολυδάπανος αὐτῆς διοίκησις.

Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸ πρῶτον μέχρι τοῦδε οἱ ἐν τῷ Νομοθετικῷ κυβερνητικοὶ βουλευταὶ εἶχον τοῦλάχιστον πρόχειρον προτασιολόγημα ὅτι ἐν πράγματι ἅπας ὁ πρὸς τὴν Τουρκίαν πληρωνόμενος φόρος δὲν ἐξήγετο ἐκ τῆς νήσου εἰς χρῆμα, διότι ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐν Λονδίῳ ἐπλήρωνε πρὸς τοῦτο περὶ τὰς 30 ἢ 40 χιλιάδας λίρας ἀπέναντι τῶν ἐξόδων τοῦ ἐν Κύπρῳ στρατοῦ τῆς καὶ οὕτω τὸ ποσὸν αὐτὸ ἔμεινε πάλιν ἐν τῷ τόπῳ. Ἀλλὰ σήμερον τὸ τοῦτο δὲν δύναται πλέον ν' ἀντιταχθῇ καὶ αἱ 92.000 λίραι θὰ ἐξέρχωνται ἐρεξῆς ὀλοκλήρως ἐκ τῆς νήσου, οὐδεὶς δὲ καλῆς πίστεως δύναται νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι τόπος, οἷος ἡ Κύπρος, μετὰ τοῦ ἐνεστῶτος αὐτῆς πληθυσμοῦ θὰ δυνηθῇ, ἔστω καὶ ἐπὶ τινὰ ἔτη, ν' πληρώσῃ εἰς τὸ ἔξωτερικὸν κατ' ἔτος 92.000 λίρας εἰς χρυσίον καὶ ὅτι δὲν θέλει εὐρεθῇ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἀρχῆς παντελῶς ἐξητλημένος.

Εἰάν δὲ εἰς τὸν ὀλέθριον τοῦτον φόρον προσθίσωμεν καὶ τὸ πολυδάπανόν τῆς διοικήσεως, στοιχίζουσης κατ' ἔτος ἄνω τῶν 100.000 λιρῶν στερλινῶν τότε τί δύναται ν' ἀπομείνῃ πλέον δι' ἔργα ἀνθρωπίνου ὠφελείας πρὸς

πρόοδον τοῦ τόπου, καὶ δὲν βλέπει τις ἀμέσως ὅτι ἡ ἀτυχὴς Κύπρος καὶ ὑπὸ Κυβερνήσιν ἀγγλικὴν εἶνε μοιραίως καταδικασμένη νὰ φθίῃ καὶ πάσῃ, ἐνῶ ρίπτουσα τὰ βλέμματα οὐχὶ μόνον εἰς ἄλλας χώρας καταληφθείσας ὑπὸ Εὐρωπαϊκῶν Κυβερνήσεων, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀντιπέραν Συρίαν βλέπει ὅτι αἱ ὕλικαὶ πόσοδοι εἶνε ὅντως ἐκπληκτικαί, πᾶς δὲ ξένος ἐπισκεπτόμενος τὴν νήσον ἡμῶν, οὐδ' αὐτῶν τῶν Ἀγγλῶν ἐξαιρουμένων, καὶ μάλιστα προσώπων διαπρεποῦς περιωπῆς, οἰκτερεῖ τὴν κατάστασιν, ἐν ἣ ἡ Ἀγγλία καταλείπει τὴν Κύπρον, καὶ κατὰ συνέπειαν διατελοῦσιν προωρισμένοι νὰ προκαλῶμεν ὑπὸ Κυβερνήσιν ἀγγλικὴν τὸν αἶκτον τοῦ ἄλλου κόσμου;

Ἰσως ἐκληρθῇ ὅτι τὰ ὀρήματα προλεγόμενα ἀντιτάσσουσιν πρὸς τὸν φόρον, ὃν οἱ Χριστιανοὶ κάτοικοι ἐξέρραζον μὴ ἡ Ἀγγλία ἐγκαταλείψῃ τὴν νήσον. Ἀλλὰ τίς δὲν καθορᾷ ἀμέσως ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει οἱ κάτοικοι τίθενται μεταξύ Σουλῆς καὶ Χορὸδδωος καὶ ὅτι «οὐκ ἔστιν ἀποκρίναι τὸ μὴ χεῖρον βέλτιστον»· Ἡ ἀντιπαράθεσις, ἵνα ἡ ὀρή, πρίπει νὰ γείνη πρὸς ἄλλην εὐρωπαϊκὴν Κυβέρνησιν καὶ ἐάν πράγματι ἡ Ἀγγλία θέλῃ νὰ δοκιμάσῃ τὸ πείραμα, ἵνα πεισθῇ περὶ τῶν ἀληθινῶν αἰσθημάτων τῶν Χριστιανῶν, ἧτοι τῶν ἐπέμπτων τῆς νήσου, δὲν ἔχει ἢ νὰ προσκαλέσῃ τοὺς κατοίκους νὰ ἐκφράσωσιν ἐλευθέρως τὸ αἶσθημα καὶ τὴν βούλησιν αὐτῶν καὶ τότε θέλει πεισθῇ ἐάν τὰ περιαιτελογήματα καὶ αἱ μεγαλαυχιαὶ ἐπισήμων τινῶν ἐκθέσεων καὶ ἐνθουσιῶδῃ ἄρθρα ἐφημερίδων ἀγγλικῶν δηλοῦσι πραγματικῶς τὴν κατάστασιν τῆς νήσου ἡμῶν καὶ τὸ πρόβλημα τῶν Κυπρίων περὶ τῆς ἀγγλικῆς διοικήσεως, ἡ ἐάν εἶνε ἀπαραίτητος ἀνάγκη νὰ ληρῇ ἄμεσος πρόνοια περὶ συστήματος γενικῆς βελτιώσεως τῶν νῦν κακῶς ἔχοντων, ἧς ἀνευ τοῦ μέλλοντος προμηνύεται ἐτι μᾶλλον δυστυχὲς καὶ αὐτῶν τῶν παρελθόντων ἐτῶν ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν διοίκησιν.

Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΠΕΡΙ ΚΥΠΡΟΥ.

Ἐάν τὸ Κοινοβούλιον συνεδρίαζεν εἰσέτι, ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐξετίθετο εἰς δριμυτίας ἐπερωτήσεις περὶ τοῦ αἰτίου τῆς ἐν Κύπρῳ ἀποχωρήσεως τῆς φρουρᾶς τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ. Ὡς ἦτο φυσικώτατον, ἡ εἰδήσις παρήγαγεν ἐντελῆ πανικὸν ἐν τῇ νήσῳ, αἱ ἐμπειρικαὶ πράξεις ἐσταμάτησαν, ὁ Χριστιανικὸς πληθυσμὸς διατελεῖ ἐν καταστάσει ἐξαλλου φόβου ἐπιθίσεως ἐκ μέρους τῶν ὀθωμανῶν συνοίκων τῶν καὶ ἐν τῇ ἐκφρασίῃ τῶν διδούσι τυφλὴν πίστιν εἰς τὴν διάδοσιν, ὅτι ἡ νήσος ταχέως θὰ ἐπιστραφῇ τοῖς Τούρκοις. Ἡ Κύπρος ὑπὸ τὴν ἡμετέραν διοίκησιν ἀπέλαυσε τοσαύτης εἰρήνης καὶ εὐθυμίας, ὅσης δὲν ᾔμεινεν ἐπὶ ἑκατοντάδας ἐτῶν. Ὅδοι ἐστρώθησαν πανταχοῦ τῆς νήσου. Ὀθωμανοὶ τε καὶ Χριστιανοὶ συζῶσιν εἰρηνικῶς, ἂν μὴ φιλικῶς. Βιβαιοὶ περὶ τῆς ἀμοιβῆς τῶν κόπων τῶν οἱ Χριστιανοὶ ἤρξαντο ἐπικρατεῖν, τὸν χώρον τῆς καλλιερμασίμου γῆς καὶ τὸ ἐμπόριον προέβαινε ἀύχυνον. Τὸ παραδοχὸν μέτρον τῆς αἰφνιδίας μετασταθεμεύσεως τῆς φρουρᾶς πιθανὸν νὰ ἔθισε τέρμα εἰς πάντα ταῦτα. Τὸ ἐμπόριον ἤδη εἶνε παραλελυμένον· οἱ Χριστιανοὶ εὐρίσκονται ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ πανικοῦ καὶ θὰ παρέλθωσιν ἔτη μέχρις οὗ ἀποδεσθῇ τῆς μνημῆς τῶν ἡ ἀμφοβολία περὶ τῆς εἰλικριείας τῶν προστατῶν τῶν καὶ νὰ ἀνερθῇ ἡ ἀπολεσθεῖσα πίστις τῶν πρὸς αὐτοὺς. Ἄν καὶ τὸ κίνημα ἀπορρίει προδήλως ἐκ σφαίρας σκέψεως καὶ εἶνε ἀτυχὲς, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ τὴν ὑπὸ τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ ἐξήγησιν. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἀρκετὰ δύσκολα ζητήματα, ἀρὸς συνέλθῃ ἡ Βουλὴ καὶ δὲν θὰ ἐπιθύμει νὰ οὐξήσῃ δωρεάν αὐτὰ διὰ μέτρον, ὅπερ θὰ ἐξήγειρε ὀλέαν ἀγανακτικῆς καθ' ὅσον τὸ κράτος. Ἐκ χρηματικῆς ἀπόψεως ἡ κατοχὴ τῆς Κύπρου δὲν ὑπῆρξεν ἐπιερδὴς ἐπιχειρήσις· ἀλλὰ θὰ ᾔτο δύσκολον νὰ ἐκτιμηθῇ ἀρκούντως ἡ ὠφέλεια, ἧτις θὰ προέκυπτεν ἐξ αὐτῆς ἐν περιπτώσει εὐρωπαϊκῶν περιπλοκῶν καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Γλαβστηνῶς γενόμενον σφάλμα τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς Κερκύρας δυσκόλως θὰ ἐπανελαμβάνετο ὑπὸ τοῦ λόρδου Ρόσθερν.

Ἐκ τῆς «Σημειᾶς» τοῦ Λονδίνου.

ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΟΙΝΟΠΑΡΑΓΩΓΩΝ

Σὰς γράφω ἀπὸ τῶν Πλατῶν τῆς φαιδρᾶς καὶ δασυτέκνου ἐσχάτης, ἧτις ἀπλοῦται ἡμελῶς ἐν μέσῳ τῶν πενκοσκειπαστῶν βουνῶν τοῦ Ὀλύμπου, καὶ ἧτις χθὲς εἶδεν ἐν μέσῳ αὐτῆς πλῆθος ὅσον οὐδέποτε μέχρι σήμερον εἶδεν ὁμοῦ ἡ Κύπρος. Δὲν ἦτο συλλατήριον, ἦτο ἐξίερσις λαοῦ ὀλοκλήρου, λαοῦ πτωχοῦ ἐξαιτουμένου παρὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ ἐν ὀνόματι τοῦ δικαίου εὐσπλαγγίαν καὶ ἑλεος. Τὸ Περσπεδὶ, τὰ λευκόμαυρα βουνά τοῦ ἐξοχιστοῦ ἐκέντρα τῆς μεγάλης συναθροίσεως. Ἀπὸ τὸ Σάββατον κατήρχοντο τὰ χωρία μετὰ τὰς διαφόρους σημαίας τῶν πάντων δι' ἐκκρίνετο ἡ Μαραθῶσα, ἐκπροσωπομένη ὑπὸ 600 εὐσταθῶν χωρικῶν τῆς. Τούτων ἡγετο πρῶτος λαίνα σημαία, ἐρ' ἧς ἐφέρετο μέγας γράμμασι «Κάτω ὁ ζιντζιριές». Διήρχοντο τοῦ Ὀλύμπου, καθ' ἣν ὥραν οἱ Ὀλύμπιοι ἐπαίζαν λουτένς. Ἐκεῖ ἐστῆσαν, φωνάζοντες μεγαλοφῶνως «Ζήτω ἡ Ἀνασσα, κάτω οἱ φόροι. Τὰ πενκοσκειπαστα βουνά ἀντήχησαν εἰς τὰς βροντῶδεις φωνὰς ἐξακοσίων χωρικῶν. Ἡ Α. Ἐξ. ἐγερθεῖσα, ἐθεάτο τὴν ἐπιδημιᾶν παρελατιν.

Ἐφάπαξ εἰς Περσπεδὶ, καθ' ἣν ὥραν ὁ ἥλιος ἐχρύσε τὰς κορυφὰς τῶν μεσοειδῶν λόφων τοῦ Τρωδῶτος, εἰς ὥραν, καθ' ἣν ἄλλας ἡμέρας ριμδαῖε ὁ διαδάτης ὑπὸ τὸ κράτος ἀπολύτου ἡσυχίας. Ἀλλ' οἱ λόγοι πάντες ἦσαν πλήρεις χωρικῶν, πρωτοφανῆς δι' ὅτιμα παρίστων αἱ διαφοραὶ γύρωθεν ἀτραποὶ πλήρεις διαδηλωτῶν, κατερχομένων μετὰ τὰς σημαίας τῶν. Ἦρχετο ἀπ' ἐνὸς τὸ Κοιλάνι μετὰ τὴν σημαίαν, ἣν ἐκολούθει ζωηρῶς φωνάζον «Κάτω οἱ φόροι κάτω ὁ ζιντζιριές» τὸ χωρὶ ὀλοκλήρῳ διέκρινε καὶ ἄλλων

την σημαίαν, τοῦ Φοινίκου, τῆς Ζωο-
πηγῆς καὶ τῶν ἄλλων τῆς Ηπειροῦ
χωριῶν, κατεργασμένων ἐν σώματι διὰ
μέσου τῶν παλαιοτέρων ἀκόμη
βουνῶν τοῦ Τρωάδους. Ἀφ' ἐτέρου κα-
τήρχοντο οἱ διαδηλωταὶ ἐκ τῆς Λα-
νίου, Λευκάρι, καὶ ἀπὸ περσίων τοῦ
οἰνοπόρου διαμερισματος. Μία σημαία
ἔφερεν ἐπιγραφὴν: «Ἡ φυλακὴ καὶ
τῶν ἀμπελων, ὁ ζινζιρίσι καὶ
τὸν ἀμπελουργόν.» Παρόμοιον θέαμα
χωρικῶν, κατεργασμένων, ἀπὸ διαφόρους
διευθύνσεις μετὰ τὰς σημαίας των, σπανί-
ως δύναται τις νὰ εἶδῃ. Εἶπεν ἤδη
πληρωθῇ διαδηλωτῶν τὸ ὑπερῆν τοῦ
Παραπεδίου πεδίου, εἰς τὰς 10 ἡμέρας
τὸ συλλαλητήριον πολλοὶ ἦσαν οἱ ῥή-
τορες, προφανῆς δὲ ἦτο ἡ προθυμία
τῶν χωρικῶν οἱ ῥήτορες διεκρίνοντο
συνεχῶς ἀπὸ τῶν φωνῶν: «Κάτω ὁ ζιν-
ζιρίσι, κάτω τὸ τάσιον, κάτω οἱ φό-
ροι τοῦ αἵμου, ζήτω ἡ δικαιοσύνη, ζή-
τω τὸ δίκαιον.» Ἀντήχουν εἰς τὰς βρον-
τῶδεις φωνὰς τὰ γύρωθεν βουνὰ καὶ
ἡ διαδηλώσις εἶχε τι τὸ ἐπιδητικόν.
οἱ διαδηλωταὶ ὑπελογίσθησαν εἰς πεν-
τακισχιλίους· φαίνεται ὅμως, ὅτι ἡ-
σαν περισσότεροι. Ὑπόμνημα ἐψηφί-
σθη μακροσκελέστατον, δ' οὐ ἀνέλυε-
το τὸ ζήτημα ὑπὸ ὅλας αὐτοῦ τὰς ἐ-
πέσεις. Δώδεκα καὶ ἑκατὸν χωρία ἐ-
σφαράγισαν τὸ ὑπόμνημα καὶ τὸ ψήφι-
σμα, ἐξέλεγει δὲ εἰκοσαμελὴς ἐπιτρο-
πή, ὅπως τὸ ἐγχειρίδιον εἰς τὴν Α. Ἐξο-
χότητα. Οὕτω χωρία εἶχον λησμονή-
σῃ τὰς σφαγίδας των. Ἐτέρα ἐπι-
τροπὴ ἐξελέγη μόνιμος, ὅπως ἐργασθῇ
ἐπὶ τοῦ ζητήματος. Τοῦ συλλαλητή-
ριου προήδρευεν ἑκατέρωθεν ὁ κ. Σω-
κράτης Φραγκοῦδης. Προτάσιν, ὅπως
τὴν ἐπιτροπὴν ἀκολουθήτωσιν ἅπαν-
τες, ἀπεδέξαντο μετ' ἐνθουσιασμοῦ οἱ
χωρικοί.

Εἰς τὰς 3 μ. μ. κατέλειπε ἡ ἐπι-
τροπὴ τὸ Παραπεδίον, ἡκολούθησαν δὲ
πλείστοι διαδηλωταὶ φωνάζοντες
«Κάτω ὁ ζινζιρίσι, θανάσιον θέαμα
παρίσταν τὰ βουνὰ μεταξὺ Πλατῶν
καὶ Παραπεδίου. Εἶχον ἤδη φράση οἱ
ἐκκινήσαντες πρῶτοι εἰς Πλάτρας, ἀ-
νεχώρουν δὲ ἀπὸ Παραπεδίου διαδη-
λωταί. Συνεχῇ ἄλυσιν ἀπετέλουν οἱ
χωρικοί, σπεύδοντες εἰς τὸ μέγαρον
τῆς Α. Ἐξοχότητος. Καθ' ὅσον συν-
ήχθησαν χωρία μακρῶν διαμερισμά-
των κατεργασμένα.

Εἰς τὰς 5 μ. μ. μόλις κατωρθώθη
νὰ συμπυκνωθῇ τὸ πλῆθος. Τὰ βουνὰ
ὅλα εἶχον πληρωθῇ πανταχόθεν, ἡ-
κούντο συνεχεῖς αἱ φωναὶ «Κάτω τὸ
τάσιον.» Ἡ Α. Ἐξοχότης κατέβη
τῶν γραμμῶν μετὰ τῆς Λαίδης Σέν-
δελ, ἀνέμενον δὲ ἐκεῖ ὁ κ. Ἀρχιλογο-
στής καὶ ὁ κ. Διοικητὴς Λεμεσοῦ. Τὸ
ὑπόμνημα ἐπεδύθη ἐν μέσῳ ζωηρῶν
ἐπυρρημιῶν αἱ φωναὶ ἔφθανον μέχρι
τῶν Πλατῶν. Τὸ ὑπόμνημα εἶχεν ἐπι-
δοθῇ ὑπὸ τοῦ οἰνοπαρυγοῦ Χ' Κων-
σταντῇ Οἰκονομίδου, εἰπόντος: «Ἐξο-
χότητα, τὴν ἐγχειρίζομεν τὸ ὑπόμνημα,

ὅπερ εἰς πολυπληθεῖς συλλαλητήριον ἐ-
ψηφίσταμεν, οἱ οἰνοπαρυγοὶ ἐξαιτού-
μεθα ἑλεος ἂν μὴ λησθῇτε, ἐξοχώτα-
τε, πρόνουν, εἰμεθα κατεστραμμένοι
θὰ καταλίπωμεν τὰς ἀμπέλους μας
τότε, καὶ μαζὶ μετὰ αὐτὰς τὴν πατρί-
δα μας. ἡ ὁποία τὸ ἐθὺς μὴν μόνη
μόνη μαζὶ μετὰ τὰς τάρους τῶν πα-
τέρων μας, τὰς ὁποίας θὰ ἀναγκα-
σθώμεν ν' ἀφαιρώμεν!» Οἱ χωρικοὶ ἐ-
δάκρυσαν ἀληθῶς, πάντες δὲ ἦσαν
συγκεκνημένοι ὁ κ. Τέλλος, λέγεται
ἐτι ἀδιακόπως ἐμειδία· αὐτὸ λέγουν οἱ
χωρικοί. Ἐχρημάσθη πλέον τῆς ὥρας
νὰ μεταφρασθῇ τὸ ὑπόμνημα.

Ἡ Α. Ἐξοχότης μετὰ προσηνείας
καὶ ἀγαθότητος ἀκούσασα τὸ ὑπόμνη-
μα θὰ τὸ στείλῃ εἰς Λοιδίνον καὶ θὰ
τὸ συστήτῃ· ἐδήλωσε δ' ἐν παρόδῳ, ὅ-
τι εἶχε λάβῃ ἐκ Λοιδίνου τηλεγραφι-
κῶς εἰδήσεις, ὅτι αἱ τῆς πολιτικῆς ἐκ-
κενώσεως διαδόσεις δὲν ἐνεῖχον ἀλη-
θείας.

Μετὰ τῆς αὐτῆς τάξεως ἡγουμένων
τῶν μαζῶν σημαίων καὶ ἐν μεσῷ ζω-
ηρῶν φωνῶν κατέβησαν οἱ διαδηλω-
ταί, καθ' ἣν ὥραν ὁ ἥλιος ἐγρύττει
διὰ τῶν τελευταίων του ἀκτίνων τὰ
βουνὰ, ὅθεν οἱ Ολύμπιοι πάντες ἐθεώ-
ντο τὸ μεγαλοπρεπὲς θέαμα τῆς παρε-
λάσεως πολλῶν χιλιάδων χωρικῶν,
θυμάτων ἀπηνόους φρονημάτων, ἐξαι-
τουμένων παρ' ἐκείνων συμπαθείας
καὶ ἑλεος.

Ἀλλὰ, δυστυχῶς, ἵσταται πάντο-
τε ὑπεράνω τοῦ δικαίου ἡ ἰσχύς καὶ
τὸ συμφέρον, ἡ δὲ ἀγγλικὴ πολιτικὴ
παρέσχε μέχρι τῆς σήμερον ἐν κύ-
πρῳ τὰ πολυτιμότερα ἐγώστεικά δειγ-
ματα.

Ἐν Πλάτραις τῇ 30 Αὐγούστου 1894.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ
ἐπὶ τῆς παιδαγωγικῆς καὶ τοῦ νεωτέρου
διδασκαλικοῦ συστήματος.

(Συνήχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου.)

Τέλος δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν
ὅτι ἡ ψυχολογία θεωρεῖ τὸν παῖδα
ὡς ὄν, τὸ ἐπὶ τὸν δὲν εἶνε οὔτε ἀπολύ-
τως ἀγαθὸν οὔτε ἀκριβῶς κακόν. Ὁ
παῖς γεννᾶται ἀθῶος, διότι οὐδεμία
ἔχει συνείδησιν, τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ
πολλὰκις γίνεται κακός, διότι ἐν-
δέχεται νὰ ὑποπέσῃ εἰς τὸ κακόν καὶ
εἰς ἀπειρίας νὰ παρεκτραπῇ ἐμφύτως
πράξεις ἐξ ἀπλῆς ἀπειρίας· τούτου
ἕνεκεν ὀφείλει ὁ παιδαγωγὸς νὰ
πάλιν ν' ἀκολουθήτῃ μέσα ἀνατρο-
φῆς, νὰ συγκεράσῃ ἐπιτηδεύσεις τὴν
αὐστηρότητα μετὰ τῆς ὑπερβολικῆς ἐ-
λευθερίας, καὶ διὰ μὲν τῆς πρώτης νὰ
ἐγκαταλείπηται ὁ παῖς ἐν μέρει εἰς
ἐαυτὸν, διὰ δὲ τῆς ἑτέρας νὰ ρυθμι-
ζῇται καὶ νὰ ποδηγετῇται εἰς τὰς
πράξεις του. Ἡ μόνη δυσκολία, κατὰ
τὴν ἐφαρμογὴν τοιούτου παιδαγωγι-
κοῦ συστήματος, εἶνε ἡ ἐν δύνει χρό-
νῳ καὶ μέτρῳ χρηστίας τῆς ἀπλότητος
ἀτομικῆς ἐλευθερίας, καὶ τῆς κατ' ἀ-
νάγκην πίσεως. Ἡ ἀνὲν πειθαρχίας

ἀνατροφή ἀδύνατος. Ἐν τούτοις δέον
νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ἡ πρὸς τοὺς κανό-
νας τῆς πειθαρχίας ὑπακοή καὶ ὁ πρὸς
αὐτοὺς ὀφειλόμενος σεβασμὸς δὲν πρέ-
πει νὰ ὦσιν ἀπότομοι καὶ ὅλως ἀμι-
γῆς προόφτης. Ὁ ἀληθὴς διδάσκα-
λος εἶνε ἐκεῖνος, ὅστις πάντοτε προ-
σπαθεῖ νὰ καταστήσῃ περιττός, ἐκεῖ-
νος, ὅστις δυνάμει τοὺς μαθητὰς μό-
νον ἐπὶ ἀνάγκῃ νὰ διαφωτισθῇ ἡ
πρὸς τὸ κακὸν ἐνότης ῥιπνύται θελη-
σις, ἐκεῖνος ὅστις, ἐν λόγῳ, πάντα
μεταχειρίζεται τρόπον ὅπως κατα-
στήσῃ τὸν παῖδα ἱκανὸν νὰ διοικῇται
διὰ τῆς ἰδίας ἐαυτοῦ κρίσεως.

Ἡ αὐστηρὰ πειθαρχία οὐ μόνον ἀν-
τίκειται εἰς τοὺς τῆς ἀνατροφῆς κα-
νόνες, οἱ ὅποιοι σκοπὸν ἔχουσιν· ἀν-
αδειξάσιν οὐτὰ ἐλευθερίαν καὶ αὐθαρ-
μήτως ἐργαζόμενα, οὐχὶ δὲ δουλοῦς
καὶ δουλοπρεπῶς μεμαρρωμένους χα-
ρακτηρεῖς, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν ἀντι-
βαίνει τὴν διαρρυθμιστὴν καὶ τὴν τάξιν
τῶν ψυχικῶν δυνάμεων. Εἶνε ἀτύε-
τος, νὰ φαντάζῃται τις ὅτι διὰ τῆς
ὑπὲρ τὸ μέτρον πειθαρχίας δύναται
νὰ συγκαταστήσῃ πάντοτε τοὺς ὑπὸ τὴν
ἐξουσίαν ἡ τὴν κηδεμονίαν του μαθη-
τάς, διότι τῇ ἡμέρᾳ καθ' ἣν πύσει
ἡ ἐπ' αὐτῶν αὐστηρὰ ἐπιτηρησις, ἡ
μέχρι λόγου πεσθεῖσα καὶ ὑποδουλω-
θεῖσα θελησις των, ἀμείωσις τῆς ἐν-
θεῖας παρεκτρέπεται ὁδοῦ καὶ μετὰ
τόσον περισσύτερας παρασύρεται τα-
χύτητος ὑπὸ τοῦ ρεύματος τῆς ἐξα-
χρειώσεως, ὅσον σκληρότερο ἔρρινη-
σαν οἱ ἀναδεχθέντες τὴν μόρρωσιν
τῶν διδασκαλῶν.

Διὰ τῆς προεκτεθείσης συντόμου
κριτικῆς ἐπὶ τῆς διδασκαλικῆς πα-
ρεκδοσεως ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ τῆς
παιδαγωγικῆς ἀνάπτυξις ἀποβαίνει δυ-
σεπίτευκτος, ἀνὲν τῆς ἐμφορῆς καὶ
ἐσκευυμένης τῶν ψυχολογικῶν φαινο-
μένων μελέτης.

Ἐκ τῶν προεκτεθέντων ἀποδείχθη
ὅτι πρὸς καταρτισμὸν τελειότερου
παιδαγωγικοῦ συστήματος ἡ ψυχολο-
γία ἢ μᾶλλον ἡ τῶν ψυχολογικῶν
φαινομένων μελέτη δύναται ν' ἀποβῇ
λίαν λυσιτελής καὶ ὠφέλιμος. ἀλλ'
ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ διαλευκανθῇ ὁ ἐπὶ
τῆς γῆς προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ
σκοπὸς τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ὑπάρξεώς
του, ἐν ἄλλοις λόγοις τὸ περὶ τῆς ἡθι-
κῆς αὐτοῦ διαπλάσεως ζήτημα. Σπου-
δάζοντες ἀρ' ἐνὸς τὴν ἀνθρωπίνην φύ-
σιν καὶ τοὺς διέποντας αὐτὴν ἀμετα-
τρέπτους νόμους, προβάλλομεν εἰς ἐ-
αυτοὺς τὰς ἐξῆς ἐρωτήσεις: Τίς ὁ
σκοπιμώτερος τῆς διδασκαλικῆς τρέ-
πος; ποῖα ἡ διὰ τὴν ἀνατροφήν τοῦ
ἀνθρώπου εὐληπτοτέρα καὶ ἀρμόδιω-
τέρα μέθοδος; Εἰς τὸ ἰδεώδες ἀρ' ἐ-
τέρου τῆς ἐνταῦθα εὐτυχίας τοῦ ἀπο-
ρώτερος καὶ τῶν ὡς ἔπεται προβλημά-
των τὴν λύσιν ἐπιδιώκομεν «τί τὸ ἐν
τῇ διδασκαλίᾳ οὐσιωδέστερον; τίς ὁ
σκοπὸς καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς παι-
δαγωγίας;

Οἱ τὸ ἀντικείμενον καὶ τὸν σκοπὸν
τῆς παιδαγωγικῆς ἀναζητήσαντες ποι-
κιλοτρόπως περὶ αὐτῆς ἀπεράνθη-
σαν. Κατὰ τὸν Κλίτ, ἡ ἀνατροφή δέ-
ον νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν παρὰ τῷ ἀνθρώ-
πιν τῆς μερσώσεως τελειότητα.
Κατὰ τὸν Σπένσερ ἐπειδὴ σκοπὸς τῆς
ἐν τῇ δημοκρατίᾳ ὑπάρξεώς μας εἶνε
ἡ ζωὴ, ἡ ζωὴ ἐν ὅλῃ τῇ εὐρύτητι τῆς
σημασίας τῆς, σκοπὸς τῆς παιδαγω-
γικῆς εἶνε τὸ διδάσκειν τὸν τρόπον τοῦ
ζῆν. Ἀλλ' ἡ δυσχέρεια ἀρχεῖται ὅταν
ἐξερχόμενοι τῶν γενικοῦ ἡτῶν πρὸκει-
ται νὰ ὀρίσωμεν μετὰ ἀκριβείας εἰς τὸ
τι οὐκ ἵσταται ἡ τελειότης τῶ ἀνθρώ-
που, τῆς ἀτομικῆς ἡ ἰδιωματικῆς τοῦ
ἀνθρώπου ὑπάρξεως.

Ἐρευνήσωμεν, ἐν τούτοις, ἀποβλέ-
ποντες πάντοτε εἰς τὸ περὶ ἡθικῆς τε-
λειοποιήσεως καὶ περὶ τῆς ἐν τῷ βίῳ
εὐπραγίας τοῦ ἀνθρώπου ζήτημα, τὰς
ἐν τῇ ζωῇ διαφόρους διαδηλώσεις καὶ
μορφὰς τῆς ἀνθρωπίνης ἐργητικότη-
τος ἐν ἄλλοις λόγοις ἐξετάσωμεν εἰς
ποῖον εἶδος πράξεων πρέπει νὰ παρα-
σκευάζῃται διὰ τῆς ἀνατροφῆς ὁ ἀν-
θρώπος ὅπως καταστήσῃ κατὰ τὸ ἐπι-
κτὸν αὐτῷ τελειὸς καὶ εὐδαίμων.

Α'. Ὁ ἀνθρώπος εἶνε προσωρισμὸς
ναζήτη διὰ τῆς φυσικῆς πρωτογενούς,
τείνει πάντοτε πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν
καὶ ἀπορεύει πᾶν τὸ μὴ ἐξαπαλλίσσον
τὴν ὑπαρξίν του. Μακάρι ἐν ἀνάγκῃ
ἐπιστήμῃν ἡ ἐπιτηδεύμα ὅπως ἐξα-
σφάλισῃ ἐαυτὸν κατὰ πάσης ἐνδεχο-
μένης κινουρίας ἡ στερήσεως.

Β'. Ὁ ἀνθρώπος εἶνε δὲ πεπρωκι-
σμένος καὶ μετὰ δύνει, ὥστε δέον διὰ
παντοίων προσπαθειῶν ν' ἀποκτήσῃ
τὰς ἀναπορεύκτους διὰ τὴν ἀνάπτυξιν
τοῦ πνεύματος τοῦ διαφόρους γνώσεις,
ἡτοὶ νὰ μάθῃ τί ἐστὶ συνέδησις, ὁρθὸς
λόγος βιολογίας, ἡθροσκευτικὸν αἶσθημα
καὶ λοιπὰ.

Γ'. Ὁ ἀνθρώπος ὡς ἐκ τῆς φύσεως
τοῦ περιτοχεῖται ὑπὸ οἰκογενείας· ἐ-
θεν εἶναι καθήκον νὰ διορθῇ τὰ τέκνα
του, νὰ μεταδώσῃ εἰς αὐτὰ τὰ μέσα
τῆς τε φυσικῆς καὶ ἡθικῆς ὑπάρξεως,
νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ προφυλάξῃ τὰ ὑπὸ
τὴν αἴμα. αὐτοῦ προστασίαν εὐρε-
θέντα ὄντα, ὡς ἐπιδιώκεται καὶ διε-
τήρηται ἐαυτοῦ. Τοιούτος ὁ τρίτος
τῶν ἐργειῶν τοῦ σκοποῦ.

Δ'. Ὁ ἀνθρώπος συνδέεται καὶ μετὰ
τῆς κοινωνίας, τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ
μέρος μετὰ τὴν οἰκογενεῖαν ἔρχεται τὸ
ἔθνος, μετὰ τὸ ἄτομον ὁ πατήρ, μετὰ
τοῦτον δὲ ὁ πολίτης. Τούτου ἕνεκεν
μέγα μέρος τῆς ἀνθρωπίνης ἐνεργείας
ἀναφέρεται εἰς τὰ πρὸς τὴν κοινωνίαν
καὶ τὴν πολιτείαν καθήκοντά μας.

Ἐκ τῆς «ΣΑΜΟΥ»
(Ἐπεται.)

ΔΕΜΗΣΙΟΣ τῇ 27 Αὐγούστου 94.
Αἱ περὶ πολιτικῆς τῆς νήσου ἐκ-
κενώσεως διαδόσεις ἡῤῥεσαν τὰ φυλε-
τικὰ πάθη ἐν τῷ τόπῳ εἰς ἐπιδόξον
προφανῶς κορυφωθέντα βλάμην. Ἐλ-
λήνης καὶ Τούρκου ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς

περιγύροις έρχονται συχνά εις ρήξεις
σεβαστής και ό ρυλτικός φανατισμός
έκδηλούται δι' έλης αυτού της έντα-
σεως.

Είς καρρνεϊόν τι, έν ω άνέκρουε
μουσική τις, όμιλος ήμετέρων έζητη-
σε να άνακρουσθής ό έθνικός ήμών
ήμους έν έψαλιν συγχρόνως οι ήμέ-
τεροι. Είς έκ των Τούρκων άνερώνησε
μεγαλοφώνως «μπόν». Έρριμμένη
έπικρολούησε πάλη, καθ' ήν οι Τούρ-
κοι έριμνι- έκ των θυρών και των πα-
ραθύρων. Η άστυνομία έσπευσε επί
του τόπου της ρήξεως αλλά και κατ'
αυτής έπετίθησαν και ή ρήξις άρθηκε
πολλούς πληγυμένους.

Χωρικοί άρτέτερου κατερχόμενοι εις
τάς πόλεις λιβελλοούνται υπό των χυ-
δαίων. Όθωμανοπαίδων και εις χωρία
όταν ιδία Έλληνες και Τούρκοι δια-
μένον συγγά συμβαίνουσι ρήξεις.

Η Κυβέρνησις άς προσέζη και άς
προσέζη πολύ. Η τοιαύτη κατάστα-
σις μάς κάμνει να στρέψωμεν μετά
φόβου τή βλάβη εις τό μέλλον. Η
Κυβέρνησις άς προσέζη.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Τήν παρελθούσαν τρίτην, καθ' ήν
ποικίλαι διαδόσεις περί άποδόσεως της
Κύπρου εις την Τουρκίαν ή περί άν-
ταλλαγής αυτής διά της Κρήτης έ-
κυκλοφόρουσιν άνα την πόλιν, πληροφω-
ρηθέντες έγκαίριως την υπό τούτου πο-
γού των άποικιών τηλεγραφικήν διά-
ψευσιν, έδημοσιεύσαμεν αυτήν έν πα-
ρατήματι, ήν τώρζ μεταφέρομεν έν
ταίς στήλαις ήμών κατά την έπίση-
μον μετάρρασιν.

Εν Λονδίνω τη 9 Σεπτεμβρίου 94.
Ούδεμία πρόθεσις προς έγκατάλειψιν
της Νήσου. Ούδεμία άποστάσεως έ-
χεται ή ρήμη αυτή. Η μετακίνησις
του στρατού είνε καθαρώς ζήτημα
στρατιωτικής καταλληλότητος και
ουδεμίαν έχει πολιτική σημασίαν.
Παραδώσατε τούτο εις την δημοσιό-
τητα.

Η Α. Ε. ό Μίγας Αρμυστής έζηλ-
θεν εις περίοδον.

Λέγεται ότι ό άρχιστράτηγος λόρ-
δος Wolseley προτίθεται να έπισκεφθής
προτεχώς την Κύπρον, έπιβαίνων της
βαλκαμηγού της Ανατολικής Τηλε-
γραφικής εταιρείας μετ' άλλων έπι-
σημοτήτων.

Ο Γυαλλούρης θα διακοσμή έκ νέου
χάριν των διατυπώσεων, ου μόνον επί
τῷ σώμα, δι έν είχε καταδικασθής εις
θάνατον, αλλά και επί άποπέρι ρόνου
και ένός ζαπτιέ.

Λίαν άπίθανον τό υπό των συν-
δελφών της πρωτεύουσας άναγραφέν
ότι έπαρχιακός (αγρός Λευκωσίας δι-
κάζεται ό κ. Ηοαδ, της φέσεως τού-

της ό μίσθος είνε Λ. 250, ένω έν Συγ-
γαπήν ό κ. Ηοαδ λαμβάνει Λ. 1,000.

Ο κ. Α. Ρώττος άντήλλαξε δα-
κτύλιον άρραβώνα την παρελθούσαν
κυριακήν μετά της δεσποινίδος Αίκα-
τερίνης Φ. Βάρδα. Τα συγγαρητήριά
μας.

Διά των αυστριακών άτμοπλοίων
της παρελθούσης τρίτης άρίετο έκ
Βηρυτού οίκογε-εισικός ό κ. Γ. Π. Α.
Μαυροδής και ό κ. Ι. Περιστινής,
άνεχώρησαν δι εις Πόρτ-Σαϊτ ή δε-
σποινή Μαρία Λοΐζου και ό κ. Α. Ίε-
ρωνυμίδης, εις Βηρυτόν ό κ. Α. Ίωθα-
νώρ, εις Σμύρνην ό κ. Σωκρ. Κυριακί-
δης μετά της δεσποτύνης θυγατρός
του και ό κ. Ταμασσοκλής εις Αθή-
νας.

Ανεχώρησαν αύθημερόν εις Αθή-
νας χάριν έπιστημονικής παιδείας
οί κ.κ. Κωνστ. Νικολαΐδης και Ευάγγε-
λος Χατζηγιώάννου και εις Γαλλίαν ό
κ. Νικόλαος Δ. Θεμιστοκλέους.

Από της παρελθούσης τετάρτης
εύρίσκεται εις τον λιμένα μας τό άγ-
γλικόν άτμόπλοιον "Albani" περ-
λαμβάνον σίτον έκ των κυβερνητικών
άποθηκών και άλλας πραγματείας.

Χθές κατέπλευσε τό άγγλικόν "Αν-
τώνα" προσέλθον εξ Αλεξανδρείας
και Λεμησσοῦ και άνεχώρησεν αύθη-
μερόν εις Συρίαν.

Σήμερον κατέπλευσε τό έκ Σμύρνης
Γαλλικόν άτμόπλοιον, όπερ άνεχώρη-
σεν αύθημερόν εις Συρίαν και Κί-
κιναν.

Δι' αυτού άνεχώρησαν εις Αθήνας
ό έκ Λευκωσίας κ. Μ. Παπαπέτρου,
προτιθέμενος να έπιδοθής εις την έατρι-
κήν έπιστήμην και ό συγγαυρός του
κ. Μ. Χαχαλάμπου, προς έμπίθη-
σιν της νέαν μεθόδου.

Θετικώς πληροφορούμεθα ότι είνε
όλως άνυπόστατον τό υπό της "Ενώ-
σεως" άναγραφέν, ότι ζαπτιές τις ύ-
πιζήρησε την παρελθούσαν πέμπτην
δύο δέμματα έκ τινος άμάξης κατε-
χομένης έκ Λευκωσίας και ότι ό ύ-
παστυόμος Λάρνακος ποιητάμενος έ-
ρέυνας άεκάλυψε ταῦτα έν τη οίκί-
α του έν λόγω άστυνομικού υπαλλήλου.

Οί γνωστοί σωτογράφοι κ. κ. Μα-
ρίνης και Χατζηγαβριήλ είδοποιούσι
τό άξέτιμον κοινόν Λάρνακος, ότι θα
πρατείνωσι την ένταῦθα διαμονήν
των μέχρι της έσπέρας της αύριον και
οί έπιθυμούντες άς σπεύσωσι να φω-
τογραφηθώσιν έν τῷ ξενοδοχείῳ της
κυρίας Καλλιόπης κατά την δόδον Ρώσ-
σου.

ΤΗ ΦΥΛΛΑΔΑ ΤΟΥ ΜΠΕΑΤΟΛΑΟΥ.

Ότι προέτιμεν περί ύπεκφυγών και ύφρου
της "Ενώσεως", τούτο έκρηξας έγινετο. Δι-
στρίβει επ' άνευρημίστως τό το γράμμα και
πνέμα της περί του νερού είδοποιήσεως του φη-

οικητού έκφέροντος την έλπίδα ότι του λοιπού τό
ύφωρ ούεται (ακούετε); άπηλλαγμένον πάσης
άκαθαρτίας. Καί τομυξ άκόμη να όμιλή περί
αΐδαυς και άντιγραφής άντι να κρύψη ύπ' αΐγυ-
νης τήν πρόσωπον επί τη τήσων αΐγυγών ήττη της.

Βεβαίως, κλεινή φυλλάς, ουδέποτε θα συμ-
φωνήσωμεν μεθ' ήμών ως προς την στήλιν-
τιν διότι ήμεις μεν ύδρίζετε μόνον άτομα, προς
ά δικαιοσύνην έχθρικήν διά λόγους άτομικούς: είτε
δύοι δέν σά: παρέχουσι τον όδολόν των, είτε
δύοι δέν σά: κλέβουσι τό χυτήρι, ήμεις δέ
καυτηριάζομεν έκλη βαλθερά τῇ κοινωνία
και έκ τούτου αΐ καθ' ήμών έκτοξεύομεναι ύ-
βρεις, καθότι και ή σεσηπυία σάρξ καυτηρι-
αζομένη άναδίδει δυσωδίαν και τρίζει υπό τον
πειρακτωμένον σίδηρον του χειρουργού.

Ακούσατε και ένα λογικώτατον συλλογισμόν.
Επειδή, λέγει, έν Αθήναις, όπου οι όλγοι
του ύδραγωγείου δέν πιστεύει να ήταν άνοητοί,
ύπάρχει τυροειδής πυρετός, άρα (μη γελάητε)
τό ύδραγωγείον της Λάρνακος ήτο καλά σκε-
πασμένον!

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Διά τον «ΕΥΑΓΓΟΡΑΝ»
Είς διατριβίς άνωνόμους άμυδύ-
λου προελεύσεως και μετά σπινθη-
ρίζοντος παραλογισμού γεγραμέ-
νος διά ζητήμα εξηγητήμενον, έν ω
δυστέρα τις γ' ώμη καταντῇ σήμερον
άκατανόητος θεωρώ παρ' άνομον
ν' απαντήτω. Υπάρχουσι τ' ό π ο ι
συζητήσεων, καθ' ους τό άνω
νόμως δημοσιευγραφείν και συζητείν
είνε χυδαία άναπόδεια, έν ή δέν δύνα-
ται ούδ' ως έλαφρυντική περίπτωσις
να θεωρηθής του γράροντος ή αύθιγής
έμπάθεια. Τιμήν να κατέλθω εις συ-
ζητητιν δέν παρέχω προς άνάνδρους
και θρασυδείλους. Ίσως έπιτρέπεται
τό άνωνόμως συζητείν εις θέματα συ-
ζητήματα και πρόσθεν γενικώς τινος
καλού άλλ' εις ζητήματα εξηγητή-
μένα και δη εις ζητήματα περιρι-
ζόμενα υπό της έμπάθειας του γρά-
ροντος έντός προσωπικών όρίων, πολύ
είνε ν' άπαντῇ τις. Όσον διά την
σημείωσιν του «Ευάγορα» είμεθα
βέβαιοι ότι δέν είχε πολλήν όρεξιν
συζητήσεως διά τούτο τό θέμα και ή
έξηλωσις του ήτο περιττή.

Λεμεσός, τη 27η Αυγούστου 1894.
Α

Κύριε Συντάκτη του "Νέου Έθνος"

Ο εξ Αιγύπτου έπιστέλλων της Α.
ληθείας λαμπρός πατριώτης «Α. Ο.»
άπαντῶν εις την κατ' έντολήν του κ.
Α. Οράτη δημοσιευθεΐσαν έν τῷ "Νέω
Έθνει" δήλωσιν ήμών, άρίνει άκρά-
τητον γέλωτα διά την άπλοϊκότη-
τα(;) ή έδειχάμεν σπεύσαντες να δι-
αρωτίσωμεν τό κοινόν, ότι τό έν τῷ
ύπ' άρ. 696 φύλλῳ της "Αληθείας" δη-
μοσιευθέν ύδρενόλογον δέν έγράφη
υπό του έργαμένου κυρίου, ως δικαίως
πλείστοι υπέθεσαν. Αλλ' έκτός τούτου
αυτός ούτος πρίγματι άπλοϊκός έλεγ-
γόμενος, είκάζει, ότι ήτο δυνατόν να
γείνη ή δημοσίευσις εκείνη έν άγνοία
του κ. Οράτη.

Αδικαιολόγητος ρζίνεται ήμιν ό δι-
ατριβογράφος της "Αληθείας" φρονών,
ότι δέν δικαιοῦται τις να άποκηρύττη

γραφόμενα άποδιδόμενα αύτῷ, τσοῦ-
τω δέ μάλλον ότα ταῦτα έκ του τρώ-
που δι' ου γράρονται τῷ γίνονται πρό-
ξενα ήθικῆς βλάβης. Η νομίζει ό έν
Αιγύπτῳ πατριώτης ότι δικαιοῦται ή
είνε ίδιον ανθρώπου καλῆς άγωγῆς να
πρὶται χρῆσιν άρχικῶν γραμμάτων
όνόματος άλλου, εστ' ω και ρίλου
του (διότι ουδέποτε παραδεχόμεθα ότι
τά «Α. Ο.» είνε τ' όρρικά γράμματα
του όνόματος του) και δη εις διατριβίς
καθαπομένας της ύπολήψεως άνδρῶν
έγνωσμένης φιλοπατρίας και προσθα-
λούσας την φιλοτιμίαν όλοκλήρου
λαού;

Σ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΔΙΑΔΗΣΕΙΣ

Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ
ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΗΓΕΜΟΝ
ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.

Κατά τον Στεμπούλφ, άποκαλύ-
ψιντα πάντα τά μυστικά του προς
τον άναπακριτήν της "Εφημερίδος
Φραγκοφόρης", ό αυτοκράτωρ της
Ρωσίας κατ' ουδένα λόγον θα συνα-
νέτη ποτέ εις την διατήρησιν του ή-
γεμόνος της Βουλγαρίας. Η Ρωσία
εύνοει τον άσέλφον του πρώην ήγεμό-
νος Αλεξάνδρου Βάττεμπεργ. Ούτος ό-
νομάζεται Φραγκίτκος Ίωσήρ, έγεν-
νήθη δ' έν Παδούη την 24 7δρίου
1861, έπιμένως διατρέχει τό 33 έτος
αυτού. Είς διδάκτωρ της φιλοσοφίας,
λογαγίς της Έκκλησίας και βούλγαρος
ταγματάρχης άλλοτε έν τῷ πρώτῳ
συντάγματι του ίππικού.

ΚΑΛΟΚΗΨ ΚΑΙ ΚΑΥΡΙΒΗΣ

Ο Βιενναῖος τύπος άγγέλλει ότι ό
κόμης Καλνόςθα μεταβή μετ' ου
πολύ εις Καρλσβάδ, ίνα λάβη συνέν-
τευξιν μετά του άρχικαγκελαρίου Κα-
πρίδη.

Εν έκ των συζητούμενων ζητη-
μάτων κατά την συνέντευξιν ταύτην,
και δη τό σπουδαιότερον, εστ'ι ή υπό
τῷ δυνάμειον άναγνώρισις του πρίγ-
κατος Φερδινάνδου.

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΤΗΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ.

Εγγραφή εις Ηαρισινά φύλλα ότι ό
πρίγκηψ της Νεαπόλεως πρόκειται να
διορισθής αντιβασιλεύς της Σικελίας,
άλλ' ή ρήμη υφίσταται άνυπόστατος.
Ο διορισμός ούτος άποδίδων εις την
Σικελίαν όσσην τινα ίδίας ζωῆς θα ή-
ρεσκεν εις τούς νησιώτας, αλλά θα ύ-
πέτρειν ίσως τας μεριστικές ροπάς,
αΐτινες ύπολανθάνουσιν έν τῇ νή-
σω. Εξίσου άνυπόστατα ραίνονται, και
τά θρυλήματα περί των άρραβώνων
του ίταλῷ διαδόχου. Ξύ, άλλοις ό «ό
Δόν Κιχώτος» έγγραψεν ότι ό πρίγκηψ
δέν θα λάβῃ ως σύζυγον ουτε αυστρι-
ακήν άρχιδούκισσαν, ουτε την Βελγί-
δα Κλεμεντίαν, αλλά πριγκήπισσαν
έκ μικροῦ μέν άλλ' εύέλπιδος κράτους,
την άνεξαρτησίαν του άποκτήσαντος
διδούκλειον άγώνων. Η πριγκήπισσα
ήν ύπανίσταται τό Ρωμαϊκό φύλλον,
είνε προσήλως ή Έλληνίς Μαρία.

Η ΖΗΛΕΙΑ.

Πως ζηλεύω την μαμμά σου,
που σφιχτά 'ς την άγκυλιά της
σε κρατεί και σου μιλά,
"Αχ, πως σφάζομαι στο γά σου,
σαν την βλέπ' από την ζήλεια
όταν σε γλυκομιλά.

Πως ζηλεύω το αίρι,
που ξεπλέκει τα μαλλιά σου.
'Ελθ' εμένα του καθρέπτη
π' αντικρύζει η ματιά σου.

Και την γην ζηλεύω κόμα
που το πόδι σου πατεί,
Τι λυγρό 'αν ήσουν γύρω
πάνω μου να περπατή.

Μα κι' αυτό το δελουδάκι
πόχει γύρω 'ς το λαιμό σου.
Τι μαρτύριο γι'ά μένα
βγάλτο να χαρής το φως σου.

"Ό,τι βλέπω το ζηλεύω,
λυώνω πως το π'ν δεν ήμουν.
"Όπου σ' το βλέμμα στρέφει
ν' αντικρύζω την μορφή μου.
Λευκωσία.

Μ. ΧΑΤΖΗΓΑΒΡΙΗΛ.

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Τό μυθιστόρημα λαμβάνει, όσημέραι, εύρυ-
τάτας διαστάσεις, τείνον να καπταλή ο κυριώ-
τερος κλάδος της φιλολογίας. Μεθ' όλας τας εξ-
ελίξεις των καιρικών, μεθ' όλας τας σχολικάς,
ούτως είπειν, διαιρέσεις των μυθιστοριογράφων,
τό είδος τουτο της φιλολογίας εξαπλούται, κατα-
κτά, πλουτίζει: τούς έργατάς του, οίτινες διη-
νικώς πολλάπλασιάζονται. Πού θ' εβήτη; Ου-
δείς δύναται να προείη.

"Ο 'Ιούλιος Σιμών, έν τινι των τελευταίων
αυτου έθρηων, έπιτίθεται, μετά λεπτοτάτης εί-
ρωνείας, κατά της διαφθοράς των πλείστων
συγχρόνων μυθιστορικών έργων.

«Είπε, λέγει, έκτός πάσης άμφοβολίας, ότι
αί γυναίκες, και ιδίαι αί γυναίκες των αιδουσών,
θεωρούν έντός ύπογλωφίνας να παρακολου-
θώσι: τά νέα βιβλία. 'Αλλά ποία είναι αυτά τά
νέα βιβλία; Είναι μυθιστορήματα ή βιβλία ό-
μοιζόντα προς μυθιστορήματα. 'Η φιλολογία
σήμερον παρουσιάζει, καθ' έκαστην, δεκάδα
τούλάχιστον μυθιστορημάτων.

Συμβαίνει: πολλάκις είς τας γυναίκας να συ-
ζητώσι μετ' άλλων όμορύνων των, ή μετ' άν-
δρών, ζητήματα φιλολογικά, και θέμα έχουν
πάντοτε τά νέα βιβλία. Αί γυναίκες δεν άνα-
γινώσκουν τίποτε άλλο ή μυθιστορήματα. Προσ-
θετέον ότι ή η ύπάρχουν πολύ περισσότεραι άνα-
γνώστριαι ή άντα ύπάρχον άνδρες. 'Εκτός
αυτου ή τιμή των βιβλίων ήλαττώθη μέγας
έξουτελισμού είς τόμος έπωλείτο άλλοτε άντι-
7 ή 8 γράβων. Οί έκδόται ήλλαξαν τό σχή-
μα έν γένει, μεταχειρίζονται προσυγρότερον
χάρτην τυπογραφική στοιχία καταστραμμένα
ή χονδροειδή, και ούτω έλαττωθείτων άπει-
ρος των δαπανών, κατορθώναι τις σήμερα να
εύρίσκη βιβλία άντι 60 μόνον λεπτών.

'Εκτός τούτων ή έρμηρεία πωλείται ή 10
λεπτών. "Ο άνήρ την αγοράζει, αναγινώσκει τό
έθρον της και την πετ' ή γυνή την μαζεύει,
κόπτε: την έπιρρυλίδα συρράπτει, την μίαν με-
τή την άλλης, άποτελεί ούτω τον τόμον, όστις
είνε προσωρισμένος να δειλθ' από χειρός είς χει-
ρά.

'Ιδού τό κακόν και ιδού αί συνέπειαι του.
'Αρ' ή; έποχ' ή; έκριθη άναγκαιοτάτον είς ό-
λας τας γυναίκας από της μάλλον άριστοκρά-
τους, μέχρι της πτωχοτέρας οίκουρ'ας, να
κρατούν έν μυθιστόρημα είς χείρας, όλοι οί
έχοντες την έλαχίστην φιλολογικήν άξιωσιν
ήρχ'σαν να γράφουν και να γράφουν μυθιστο-
ρήματα, διότι είναι εύκολον πρ'γμα να συλλάβη
τις έν ν'φ μίαν διηγηματικήν πλοκήν, άρκεί να
μή διδ'η μεγάλην προσοχήν είς τό ποίόν
της.

Ρίπτουν λοιπόν είς τ'ν κοινόν, τό διψών άντα

γνώσεων, βουνά όλόκληρα μυθιστορημάτων, έν
τοίς όποίοις ή έλλειψις φιλολογικού ύφους συμ-
βαδίζει με την έλλειψιν ήθικης. Τ'ν κοινόν
καταβροχθίζει άσυνειδήτως την διανοητικήν
αυτήν τρεφήν χωρίς να σκέπτεται τας έπιβλα-
βείς συνεπείας.

'Υπάρχον και άλλοτε έπιβλαβή και έπικίν-
δυνα είς την ήθικήν βιβλία, άλλ' ουδέποτε τό-
σα όσα σήμερα. 'Εκτός αυτου, ουδέποτε ύπάρ-
χον όσοι σήμερα άνανγνώσται. Και έν τούτοις
είνε βέβαιον ότι, άν έν καλόν βιβλίον δεν προ-
ξενή πάντοτε την έπιδοκωμένην ύπ' αυτου
καλήν έντύπωσιν, τό άνήθικον βιβλίον προσενηεί
πάντοτε την ήθικήν του.

Διαιρούν τά μυθιστορήματα είς δύο μεγάλας
τάξεις: είς μυθιστόρημα πλοκής και είς μυθι-
στόρημα άναλύσεως. Τά πρώτα είνε, κατά γε-
νικόν κανόν, όλιγώτερον βλαβερά, έχουν ώς
μόνον σκοπόν των να διασκεδάσουν τούς άναγνώ-
στας των: τά άλλα ότι είναι μελέτη προσέγγι-
ζουν προς την φιλοσοφίαν. 'Εννοείται ότι ή είς
τάξεις διαιρέσις των μυθιστορημάτων δεν είναι
άπόλυτος και ότι έν μυθιστόρημα δύναται ν' ά-
νήκη και είς τας δύο αυτάς τάξεις.

'Ιδού πως έν μυθιστόρημα πλοκής καθίστα-
ται βλαβερόν: δι' της εξιστορήσεως πράξεων
άνήθικων, έν άπλότ'η και φυσικότ'η, κάμνει
τόν άναγνώστην να νομίζη ότι ούτως: αληθώς
συμβαίνει είς τον καθημερινόν βίον.

'Ερχεται είτα είς τό μυθιστόρημα της συ-
σιολογικής σχολής, την όποιαν ό σοφός συγγρα-
φείς άποκαλεί σχολήν βναυσολογικήν, ήτις
θεωρείται ως άναγκαίον κόσμημα του μυθιστο-
ρήματος των χειρακτήρων και του μυθιστορη-
ματος της άναλύσεως. Οί μυθιστοριογράφοι του
είδους τουτου έπιθυμούν να μάς περιγράψουν
τόν άνθρώπινον χαρακτήρα και θεωρούν έπί-
ναγκες να παραστήσουν ζωντανά και άναπαλ-
όμενα άντικείμενα, από των όποίων έν τη
πραγματική ζω'η άποστρέφωμεν τά όμματα

"Ο 'Ιούλιος Σιμών περναίνει τό άρθρον εύελ-
πιστών ότι είς ούχι μακρόν μέλλον θ' άπερι-
σταλή ή διαφορά αυτη καθότι από τούδε ήρ-
χισαν άναραινόμενα σπίνις μέν, άλλ' εύγενή
πνεύματα, έργαζόμενα μετά περισσοτέρας και
διαφυετέρας συνειδήσεως.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΣΤΟΛ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΥΝΗΓΟΥΣ

'Η Osldeutsche Rundschau δημοσιεύει έν-
διαφέρουσιν στατιστικήν των άποτελεσμάτων
της θήρας κατά Κυριακήν έν Βοημία κατά τό
έτος 1893: Οί κυνηγοί της Κυριακής 12,384
όήμων, κατηγάλωσαν έκαστος κατά μέσον όρον
1,000 βολάς τυρεκίου. 'Ερόνευσαν διατρεχόν-
τος του έτους 13 γαίτες γυναίκες, 27 άνδρας,
7 καϊδάς, 3 κοριτσάκια, έπλήγωσαν 2,014 άν-
δρας. 'Εκτός τούτων, οί ρηθέντες κατά κυρια-
κήν κυνηγοί έρόνευσαν 3 βόας, 12 αγελάδας
132 μόσχους, 275 αίγας, 59 κριούς, 72 προ-
βατίνια, 3,671 κύνας κυνηγετικούς, 11,491
διαφόρους κύνας, 8,762 γάτους, 18 έλάφους
άρρενας, 495 έλάφους θηλείας, 149 λαγούς,
322 πέρδικας, 26 ρακινούς, 844 σπίνους, και
2 ίππους. 'Επλήρωσαν άποζημιώσεις 413,500
φλωρίνια, όωρα είς τούς πληρωθέντας άνθρώ-
πους 603,093 φλωρίν., 172,000 φλ. είς ιατρούς
και δικηγόρους. 'Εμείναν δε είς φυλάκισιν 74,
088 ώρας, διά παραπτώματα κυνηγετικά.

'Ισως είναι τό σφάλμα της Κυριακής.

Τι έπαθε εί. ψυχίτρος έν Ρώμη.

Τας τελευταίας ταύτας ήμέρας παρουσιάζε-
ται πρό αυτου νέος καλώς ένδεδυμένος, όστις
δρακύνων τ'ν διηγείται ότι νομρευθείς με νέαν
και καλήν κόστην είνε δυστυχής, διότι αυτη
προτεβλήθη υπό κλεπτομανίας και όπου σταβή
είς τήν εκκλησίαν, είς τό θέατρον, είς τον σιγή-
ρόδρομον κλέπτει, ότι της τ'ν, έμπρός της.

"Ο ιατρός ένδοξοφρεθείς πολύ ώρισε την έπαύ-
ριον διά να δ'η την πάσ'ουσιν, όπερ και έγί-
νετο. Αυτη συνδυασμένη υπό του συζύγου εισ-
ήλθεν είς τό σπουδαστήριον του ιατρού. "Ο ία-
τρός προφασισθείς έργασίαν μετέβη μετά του
συζύγου είς παρακείμενον δωμάτιον, όθεν έ-

βλεπον την σύζυγον κλεπίνουσιν ήτις έν-
θεν έμπρός της, χρυσόν ώρολόγιον, όακτυλίδι-
ον άδαμάντινον, άλλα κοσμήματα και τέλος
γενναίον χρηματικόν ποσόν, όπερ έπίτηδες εί-
χεν αφήσθ'ό ψυχίατρος: διά να έκτιμήσ'η τό
είδος της κλεπτομανίας της γυναίκας.

—Βλέπετε, λέγει ό ιατρός προς την σύζυγον,
τό πείραμα έπέτυχεν. Είναι έκ των περιεργότε-
ρων συμπτωμάτων κλεπτομανίας.

'Εν τούτοις ή σύζυγος δάλευσα. έξελθόντα
τόν συζυγον μετά του ιατρού.

—Πάρε φίλε μου, άρκεί ή μείναι, έν έδω.

Και ό ιατρός προς την σύζυγον

—Πηγαίνετε, μη με συγχίζετε... 'Ερ-
χέσθε αύριον.

Οί δύο σύζυγοι χαιρετίσαντες άπ'ήλθεν.

"Ο ιατρός τούς περιμένει άκόμη.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ.

'Ανωρελές να παρακλής τον Θεόν όπως εύ-
λογήση τούς άλλους, όταν σύ αυτός δεν συν-
ειτρέφης.

Ευρίσκωμεν πάντοτε εύρίκν και μεγάλην
αξίαν είς ότους μάς θεωρούν μετά θαυμασμού.

Σκεπτόμενος περί του περιθρόνου κατα-
σπαταλεί τό παρ'ν και προφικινόμενός είς τό
μέλλον.

Τά ώραία ένδύματα προξενούν καλήν έντύ-
πωσιν, αλλά δεν κάμνουν ποτέ τον άνθρώπον.

Ουδ'όλω: άμείλει τον τίμιον έγ'χρόν του έσω
γείνην είλικρινής φίλος σου.

Ουδέποτε παρ'όσον έαυτόν είς άνθρώπον,
όστις όπως διασκεδάζη βετανίζει κύνα

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

'Εν τ'ν βιβλιοπωλείω του κ. Π. Θ.
Νικολαΐδου εύρίσκονται παντός είδους
διδασκτικά βιβλία προς χρήσιν των
δημοτικών σχολείων, παρθεναγωγείων
και σχολαρχείων, πωλούμενα είς τι-
μάς άκαταγωνίστους. Διά τά δημοτι-
κά σχολεία πλήν των συνήθων εύρί-
σκονται και όλως νεοφανή βιβλία, συγ-
γραφέντα κατά τό νέον διδασκτικόν
σύστημα υπό διασήμων 'Ελλήνων
λογίων.

'Επίσης εύρίσκονται κινητά γράμ-
ματα και αριθμητήρια διά τά δημο-
τικά σχολεία.

Τιμοκατάλογος των άνωτέρω άπο-
στέλλεται τ'ν αίτούντι.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΕΠΟΠΤΙΚΗΣ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

(ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΣΙΑΣ.)

'Υπό τον άνωτέρω τίτλον εξέδόθη
έν τ'ν τυπογραφείω της «Σάλπιγγος»
υπό του κ. Α. Κ. Πηλαδάκη, νομο-
θετιστού, χρησιμώτατον βιβλίον διά
τούς μαθητάς των δημοτικών scho-
λείων, τυγχάνον αξίον πάσης συστά-
σεως.

Τιμάται άντι 6 γρ. χαλκίνων και
εύρίσκεται είς όλα τά έν Κύπρω
γνωστά βιβλιοπωλεία, έν Λάρνακι δε
έν τ'ν βιβλιοπωλείω του κ. Π. Θ. Νι-
κολαΐδου.

ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΣΙΑ.

Κ. Γ. ΛΥΣΙΩΤΗ.

Τό διά πάντα δημοδιδασκαλόν χρη-

σημειώσαν τούτο βιβλίον εύρίσκόμε-
νον είς πάντα τά βιβλιοπωλεία της
νήσου έν Λάρνακι δε έν τ'ν βιβλιο-
πωλείω του κ. Π. Θ. Νικολαΐδου, πω-
λείται άντι ενός μό.συ σελλινίου, και
οί έπιθυμούντες άς σπεύσωσι προς ά-
πόκτησιν αυτου, καθότι μετ' ου πολυ
έξαντλείται.

"Ο κ. 'Ανδρέας Γ. Παντελάκης εί-
δοποιεί τό σεβαστόν κοινόν άπάτης της
νήσου, ότι προμηθεύει είς τιμάς εύθη-
νστάτας παντός είδους και πάσης ύ-
λης βιβλία, οίον έπισημονικά, φιλο-
λογικά, ιστορικά, εκκλησιαστικά, ποι-
ήσεις όλων των 'Ελλήνων ποιητών,
κομψώς και στερεώς έν Αθήναις δε-
δεμένα. 'Ιστορίαν του 'Ελληνικού 'Ε-
θνους υπό Κ. Παπαρηγοπούλου δεδε-
μένην είς τόμους 5 μετά γεωγραφικού
χάρτου Σελ. 20. 'Ιστορίαν του 19ου
αΐωνος» υπό Καρολίδου Σελ. 22. «Γε-
νικήν 'Ιστορίαν» Πολυζωΐδου Σελ. 22.

Τα άνωτέρω χρησιμώτατα διά
πάντα 'Ελληνα πολίτην βιβλία άς
σπεύσουν να προμηθευθώσι οί θέλον-
τες την άπόκτησιν αυτών, καθότι έν-
τός δλίγου έξαντλούνται, άπευθύνόμε-
νοι προς τον έν Λάρνακι διαμένοντα
Κον 'Ανδρέαν Γ. Παντελάκη.

"Ο Κος Λεωνίδας Αργυράκης είδο-
ποιεί τό σεβαστόν κοινόν ότι ήρξατο
της κατασκευής κοινά έκ σταφυ-
λής, όπερ θ'είνε καλήτερον του εύ-
ρωπαϊκού και λίαν ώφελίμον διά τούς
άσθενείς. Οί θέλοντες να προμηθευθώ-
σιν εξ αυτου άς άπ'αταθώσι προς τον
είρημένον κύριον. Τιμάι λίαν συγκα-
ταβατικά.

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ

Π. Θ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ.

ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ, ΣΤΕΡΕΟΤΗΣ, ΕΥΘΥΝΙΑ.

Είς τό γνωστόν βιβλιοδετεϊόν του
κ. Π. Θ. Νικολαΐδου θένονται βιβλία
είς τιμάς άνεπιδέκτους διαγωνισμού,
με στερεότητα και κομψότητα άπα-
ράμιλλον.

Οί θέλοντες δύναται ν' άποστεί-
λωσι βιβλία και έκ των άλλων πόλε-
ων της Νήσου, όντες βέβαιον περί
της ταχείας έκτελέσεως της έργασίας.

Παρακαλούνται οί αλλάσσοντες δι-
αμνην συνδρομηταί του «Νέου 'Ε-
θνους» να καθιστώσι τούτο δήλον τη
διευθύνσει, ήτις έν εναντίον περιπτώσει
ουδέμίαν έχει εύθύνην, εάν έπέρχεται
σύγχυσις περί την άποστολήν του φύλ-
λου.

'Υπεύθυνος

ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

Τύπος ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΨ.